

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/97/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717208998
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8717208998.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Q. H., r.č.: XXXXXX/XXXX, bytom E. XXX, D., štátne občianstvo J. republika, vydanie platobného rozkazu na zaplatenie 4.277,12 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 12Csp/173/2017-125 zo dňa 30.04.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, vo výroku, ktorým súd umožnil žalovanému zaplatiť dlh v splátkach po 50 eur mesačne.

Mení rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie zastavil v časti o zaplatenie istiny 332,50 eur s príslušenstvom. Zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 3.944,64 eur s príslušenstvom v splátkach po 50 eur mesačne pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny 4.277,12 eur s príslušenstvom titulom úverovej zmluvy. Súd uviedol, že žaloba bola čiastočne dôvodná, žalobca preukázal, že žalovaný neuhrádzaním splátok porušil podmienky splácania úveru, a preto žalobca pristúpil k predčasnému splateniu úveru. Žalobcovi vznikol nárok na úhradu nezaplatennej istiny ku dňu zosplatenia (po čiastočnom späťvzatí) vo výške 3.944,62 eur, dohodnutých úrokov do zosplatenia 163,80 eur a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru 1,91 eur. V prevyšujúcej časti úhrady úrokov po zosplatení súd žalobu zamietol. Uviedol, že úver je odplátnym právnym úkonom, za ktorý možno dohodnúť úroky. Nie je zákonné imperatívne pravidlo, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť bližšie neurčenú dobu úroky popri úrokoch z omeškania. Takýmto ustanovením nie je ani ust. § 506 Obchodného zákonníka. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje svojou povahou jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej úverovej istiny. Mimoriadnym zosplatením úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. Po takomto úkone niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o splatnosti pohľadávky súd zohľadnil argumenty žalovaného, najmä výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť aj prejavenu snahu o plnenie záväzku. Žalovaný preukázal, že sa nachádza v zlej finančnej situácii, je

sociálne odkázaný, o čom svedčí rozhodnutie Úradu práce H. zo dňa 07.03.2018, ktorým jeho rodine bola priznaná dávka v hmotnej núdzi 141,80 eur. Dlh eviduje, má záujem ho riešiť, avšak v súčasnej dobe nedisponuje príslušnou hotovosťou. Výrok o trovách konania súd odôvodnil ust. § 255 CSP, žalobca si uplatnil istinu, úrok z omeškania, pričom v časti uplatneného úroku bol žalobca neúspešný vychádzajúc z úspechu žalobcu v jednotlivých častiach, súd vyčíslil jeho úspech na 89 % a neúspech na 11 %. Žalobca má teda právo na náhradu trov konania v rozsahu 78 %.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a proti rozhodnutiu, ktorým súd umožnil žalovanému uhradiť dlh v splátkach po 50 eur mesačne. Nesúhlasil s tým, že nemá nárok na zmluvný úrok po predčasnom zosplatnení. Poukázal na Komentár Iura Edition k ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka a uviedol, že povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru. Poukázal v tomto smere na viaceré rozhodnutia krajských súdov a uviedol, že v tejto otázke súdna prax nie je zjednotená. Uznesenie 4Obo/143/98 Najvyššieho súdu SR nepotvrďuje právny názor súdu prvej inštancie a rovnako ani z uznesenia IV. ÚS 479/2012 z 18.09.2012 ÚS SR nevyplýva, že dohodnuté úroky patria len do splatnosti dlhu. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.08.2014. K povoleniu uhradiť dlh v mesačných splátkach žalobca uviedol, že súd pri nich postupoval v rozpore so zákonom. Namiesto určitej sankcie za to, že si žalovaný neplnil svoje zmluvné povinnosti, bol žalovaný touto formou za porušenie zmluvy odmenený, pretože rozhodnutím súdu získa v konečnom dôsledku nižšiu splátku ako pôvodne zmluvne dohodnutú splátku (50 eur oproti splátke 81,48 eur). Splatenie len priznanej istiny bude trvať neprimerane dlho a to takmer 7 rokov. Takéto rozhodnutie nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv. Aj v tomto smere poukázal na rozhodnutia viacerých krajských súdov v Slovenskej republike. Nesúhlasil s tým, že má nárok na náhradu trov konania len v rozsahu 78 %, uviedol, že súd nesprávne nebral do úvahy len úspech v časti istiny, ale prihliadol aj na neúspech v časti príslušenstva. Žalobcovi teda mal byť priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o splatnosti dlhu je vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne o veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Rozhodnutia krajských súdov, na ktoré v odvolaní poukazuje žalobca, nie sú ustálené judikatúrou, na ktorú by súd mal povinnosť prihliadať. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 4Obo/143/98 vyplýva, že nárok na zmluvný úrok patrí len do splatnosti dlhu tak, ako o tom rozhodol súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne zohľadnil aj výnimočné pomery žalovaného, keď mu umožnil zaplatiť dlh v splátkach po 50 eur mesačne. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodnutie v týchto častiach potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania. Odvolací súd je toho názoru, že pri hodnotení úspechu a neúspechu v konaní je potrebné v danom prípade vychádzať len z istiny, nie z príslušenstva pohľadávky. Príslušenstvo by bolo možné zohľadniť vtedy, ak by iba príslušenstvo bolo predmetom konania.

6. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca prevažne neúspešný, prevažne úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.